

# Ewa Kierzkowska

---

## Radom

---

Informator Archeologiczny : badania 1, 260-261

---

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

R A D O M

Zakład Archeologii Wczesno-  
średniowiecznej IHM PAN

Badania prowadziła mgr Ewa Kierzkowska, finansował IHM PAN oraz PMR w Radomiu.

Tegoroczne prace archeologiczne skoncentrowane na stan. 3 były kontynuacją systematycznych badań prowadzonych od 1959 r. na obszarze wczesnośredniowiecznego zespołu osadniczego (stan. 1 - grodzisko, stan. 2 - osada przyrodowa nad rzeczką Kłeczną).

W wykopach na terenie osady stwierdzono silne naruszenie i przemieszanie warstw kulturowych przez wykopy nowożytny, które w 90% zniszczyły warstwę wczesnośredniowieczną. W poziomie tym odsłonięto fragmenty dwóch pieców, z których zachowały się częściowo jedynie silnie przeprażone gliniane podłogi oraz przy jednym z nich - niewielka jamka z popiołem. Z zabytków ruchomych znaleziono m.in. 3 fragmenty obrączek szklanych, kilka noży żelaznych, wyroby z kości, przęśliki gliniane, fragment dmuchawy ceramicznej, dużą ilość ceramiki wczesnośredniowiecznej i późniejszej oraz ok. 200 fragmentów naczyń kultury grobów kloszowych.

W wykopie w budynku kościelnym odsłonięto fragment kamiennego fundamentu zachodniej ściany starszej części kościoła (wzniesionej w końcu XIII wieku) oraz przylegający doń prostopadły kamienny fragment przypory. W dalszej części wykopu natrafiono na kilka pochówków w drewnianych trumnach z XVI - XVIII w. (przy dwóch znaleziono monety z XVII wieku).

Na terenie omentarzyńska odsłonięto ponad 40 pochówków z

różnych okresów (XIII - XVIII w.). W kilku grobach znaleziono paciorki szklane, kabłączki skroniowe oraz guziki z brązu. Omentarzysko całkowicie zniszczyło wczesnośredniowieczną warstwę kulturową, z której pochodzą liczne zabytki ruchome znajduwane na złożu wtórnym w wykopach grobowych.

R ę K O R A J ,  
pow. Piotrków Trybunalski

Muzeum Archeologiczne i  
Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Aldona Chmielewska, finansował WKZ w Łodzi.

Wczesnośredniowieczne grodzisko w Rękoraju (st. 1) położone jest na bagnistych łąkach prawego brzegu rzeki Moszczanki. Obwiedzione było niesbyt szeroką, ale głęboką fosą i wysokim drugim wałem. Grodzisko to od dawna jest niszczone przez okoliczną ludność wybierającą stamtąd ziemię i kamienie. W wyniku tego wał zewnętrzny istnieje jedynie w części zachodniej (w najwyższej partii wznosi się do 5 m ponad dzisiejszy poziom łąk). Ponadto w ciągu ostatnich lat przeprowadzono obok grodziska drogę, która częściowo biegnie pld.wsch. stroną wału.

Chronologię tego obiektu ustalono - w oparciu o ceramikę - na okres od końca IX do XII w.

Wykop założono w północnej części wału. Wyeksplorowano obszar 140 m<sup>2</sup> do przeciętnej głębokości 1 m.

W rezultacie badań odkryto resztki ławy kamiennej i spalonych konstrukcji drewnianych wieńczących wał, płaszczyzn gliniany od strony zewnętrznej oraz fragmenty spalonej konstrukcji dachówkowej po wewnętrznej stronie wału.